

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 6099899634
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6099899634.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Mgr. Petra Podolského, Nám. SNP 13, Bratislava, správcu úpadcu PRIATELSTVO, a. s., Bratislava, Gogoľova 18, IČO: 31 322 794, zastúpeného BUGAN, advokátska kancelária, s. r. o., Bratislava, Bajkalská 25/A, IČO: 47 258 870, proti žalovanému HYDREX, s. r. o., Hriňová, Partizánska 1877, IČO: 31 633 072, zastúpenému AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 32 544,25 eur (980 428,-- Sk) s prísl. a trov exekúcie, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 50Cb/16/1999, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2017, č. k. 20bo/38/2015-458, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmieta.
Žalovaný má právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 31. augusta 2015, č. k. 50Cb/16/1999-377 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 32 544,25 eur (980 428,-- Sk) s 19% úrokom z omeškania ročne od 01. 03. 1999 až do zaplatenia, nie viac ako sumu 58 637,60 eur (1 766 516,22 Sk). V časti o zaplatenie sumy 12 101,71 eur (364 576 Sk), 27% úroky z omeškania ročne zo sumy 18 410,34 eur (554 630,-- Sk) od 01. 03. 1999 až do zaplatenia a v časti trov exekúcie uplatnených v sume 6 737,04 eur (202 960,-- Sk) a v sume 4 193,72 eur (126 340,-- Sk) konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde. Žalobcovi časť súdneho poplatku za žalobu nevrátil.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že povinný nesplnil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 535 058,-- Sk, priznanú právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami sp. zn. 1Rob/20/98 a sp. zn. 1Rob/621/98, spolu s poplatkom z omeškania 19% ročne od 01. 01. 1998 a trovami exekúcie, preto si vymoženie uplatnil v exekučných konaniach, vedených pod sp. zn. EX 485/98 a EX 486/98. Keďže povinný nedisponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, navrhol, aby bola pohľadávka vymožená od žalovaného, ktorý bol dlžníkom povinného podľa zmluvy o dielo, uzavretej 22. 09. 1998. Žalobca v priebehu konania spresnil výšku ním požadovaného poplatku z omeškania, ktorý označil ako úroky z

omeškania 25% ročne a neskôr 27% ročne. Podaním z 19. 09. 2007 vzal žalobu v časti 554 630,-- Sk, v časti úrokov z omeškania a trov exekúcie, späť. Súd v tejto časti konanie zastavil. Žalobca zotrval na nároku v sume 980 428,-- Sk a 27% úroku z omeškania od podania žaloby až do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný ako objednávateľ uzavrel 22. 09. 1998 s Hontianskymi strojárňami, a. s., Krupina (povinný) zmluvu o dielo v znení dodatku z 31. 12. 1998. Podľa zmluvy sa Hontianske strojárne, a. s., ako zhotoviteľ zaviazal zhotoviť pre žalovaného 25 ks nakladačov Locus 750 a žalovaný sa zaviazal za vykonané dielo zaplatiť cenu dohodnutú v čl. 3 zmluvy o dielo. Zmluvné strany dohodli predajnú cenu 1 ks nakladača v sume 565 500,-- Sk bez DPH a upravili aj počet kusov z 25 na 14 ks. Hontianske strojárne, a. s. v konkurze, vystavili pre žalovaného faktúru na zaplatenie ceny práce pri zhotovení 11 ks nakladačov pod č. 181090 dňa 30. 12. 1998 na sumu 6 138 000,-- Sk bez DPH a s DPH v sume 7 549 740,-- Sk, ktorú sumu žalovaný zaplatil do pokladne Hontianskych strojárni, a. s., 31. 12. 1998, spolu s úhradou faktúry č. 181113 z toho istého dňa, ktorou Hontianske strojárne, a. s., vyfakturovali žalovanému cenu materiálu 1 674 000,-- Sk bez DPH a s DPH 2 059 020,-- Sk.

4. Pri právnom posúdení veci sa súd prvej inštancie opieral o právny názor vyslovený v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu z 29. 10. 2009, sp. zn. 30bo/31/2009 v tejto veci, že keď dlžník povinného nesplnil povinnosť vyplatiť pohľadávku riadne a včas oprávnenému, je podanie poddĺžnickej žaloby podľa § 109 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (ďalej E P) spôsobom vykonania exekúcie prikázaním inej peňažnej pohľadávky povinného.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dohoda uzavretá medzi povinným resp. správcom konkurznej podstaty a žalovaným po vyhlásení konkurzu na majetok povinného je právnym úkonom absolútne neplatným, pretože obchádza § 106 a § 108 EP, avšak pre výšku sumy, na ktorú žalobcovi vzniklo právo voči žalovanému, nemá táto skutočnosť podstatnejší vplyv ani žiadne právne účinky, keďže žalovaný disponoval s výškou pohľadávky po tom, ako mu bol doručený exekučný príkaz a po tom, ako mu boli dodané nakladače. Existencia pohľadávky povinného - Hontianskych strojárni, a. s., sa ku dňu doručenia exekučného príkazu mala síce odvíjať od dohody vyplývajúcej zo zmluvy o dielo a nie z dodatku č. 1 k nej, avšak súd mohol pri rozhodovaní vychádzať len z takej výšky ceny prác, akú Hontianske strojárne reálne fakturovali žalovanému, pretože to bola existujúca a splatná pohľadávka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi namiesto Hontianskym strojárňam, a. s. Za základ pre výpočet ceny jedného nakladača vzal súd zhodne s výpočtami žalobcu a žalovaného rozdiel medzi cenou rozhodnou pre určenie ceny diela, ktorou sa podľa čl. III písm. a/ zmluvy o dielo rozumie predajná cena zhotoviteľa za ním vyrobený nakladač vo výške namiesto pôvodne dohodnutej ceny v zmluve o dielo 565 500,-- Sk bez DPH v sume 558 000,-- Sk a cenou dodaného materiálu objednávateľom, čiže žalovaným, ktorá na 1 ks nakladača bola stanovená dohodou objednávateľa a zhotoviteľa tak, že sa rovnala nákupnej cene, za ktorú kupuje rovnaký materiál zhotoviteľ, zvýšenej o 3% tejto ceny. Súd rovnako ako žalobca aj žalovaný vychádzal pri cene práce za zhotovenie 1 ks nakladača z faktúry č. 180874, vystavenej 30. 12. 1998 zhotoviteľom, ktorú akceptoval aj žalovaný. Vyplýva z nej, že žalovaný dodal materiál pre 20 ks nakladačov za sumu 8 636 405,50 Sk, z toho za 1 ks je suma 431 820,27 Sk. Rozdiel medzi cenou nakladača fakturovanou zhotoviteľom a dodaným materiálom na 1 nakladač, teda cenou, ktorú exekútor na základe ním vedených exekúcií mienil získať tak, ako to vyplýva zo zápisu dňa 12. 10. 1998, by síce zodpovedala sume 133 679,73 Sk za 1 kus nakladača tak, ako to pôvodne tvrdil aj žalobca. Z dokladov v spise vyplýva, že žalovanému vyfakturoval zhotoviteľ-povinný 14 ks nakladačov len za cenu 1 nakladača 558 000,-- Sk, čo pri 14 nakladačov je suma 6 045 483,78 Sk. Rozdiel medzi cenou nakladača v sume 558 000,-- Sk a cenou materiálu dodaného žalovaným pre povinného ako zhotoviteľa vo výške 431 820,27 Sk, vyjadruje cenu práce zhotoviteľa na jednom nakladači, čo zodpovedá sume 126 179,73 Sk. Zhotoviteľ ako povinný mal preto voči žalovanému pohľadávku zo zmluvy o dielo za prácu 14 ks nakladačov v sume 1 766 516,22 Sk, do ktorej môže byť nárok žalobcu ako oprávneného uplatnený touto poddĺžnicou žalobou voči žalovanému ako dlžníkovi povinného - Hontianskym strojárňam, a. s. Výška sumy podľa platobných rozkazov sp. zn. 1Rob/620/98, v sume 975 740,-- Sk s prísl., sp. zn. 1Rob/621/98 v sume 4 688,-- Sk, z pôvodne judikovanej pohľadávky v sume 559 319,-- Sk s prísl., tak môže byť spolu s príslušenstvom uspokojená voči žalobcovi, najviac

však do výšky 1 766 516,22 Sk, na vyplatenie ktorej by bol býval žalovaný povinný vo vzťahu k Hontianskym strojárňam. Cena práce za zhotovenie 14 ks nakladačov zodpovedá sume 1 766 516,22 Sk, S takouto sumou nesmel po doručení exekučných príkazov žalovaný disponovať, okrem jej vyplatenia žalobcovi, príp. exekútorovi a nesmel ju ani 30. 12. 1998 vyplatiť povinnému ako zhotoviteľovi. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie v zmysle § 109 EP nárok vyhodnotil ako dôvodný v časti a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

6. Na odvolanie žalovaného proti časti, rozhodnutia, ktorou bolo žalobe vyhovené, vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací a rozhodol rozsudkom z 29. marca 2017, č. k. 20bo/38/2015-458 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom.

7. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odvolaciemu súdu na pojednávaní 29. marca 2017, päť minút pred začiatkom pojednávania bola doručená plná moc žalobcu udelená advokátovi Mgr. Ľubomírovi Bugáňovi z 27. marca 2017, spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania, pretože v ten istý deň mal právny zástupca pojednávanie na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 12C/59/2009. Odvolací súd návrhu na odročenie pojednávania nevyhovel (§ 183 C. s. p.), lebo dôvod odročenia pojednávania nebol oznámený bezodkladne. Následne odvolací súd prejednal vec za prítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Žalobca na pojednávaní požiadal o odročenie pojednávania za účelom uzavretia zmluvy, s čím žalovaný nesúhlasil, lebo vzhľadom na postavenie žalobcu je uzavretie zmluvy neprípustné. Odvolací súd preto nevyhovel návrhu žalobcu na odročenie pojednávania.

8. Ďalej uviedol, že z potvrdenia o vykonaní zápisu Okresného súdu Banská Bystrica zistil, že povinný (z hmotnoprávneho hľadiska veriteľ pohľadávky) Hornonitrianske strojárne, a. s., Krupina, IČO: 31 654 348, bol ex offo vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu dňom 27. 01. 2015 a podľa § 68 v spojení s § 218 Obchodného zákonníka zanikol. V dôsledku zániku povinného bez právneho nástupcu, ako jednej zo zmluvných strán, zanikla aj zmluva o dielo a z nej vyplývajúci záväzok dlžníka zaplatiť povinnému cenu diela, čo v danom prípade predstavuje prikázanú pohľadávku. Z uvedeného dôvodu nebolo možné žalobe vyhovieť, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. v prvom výroku podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. a ich náhradu priznal úspešnému žalovanému proti žalobcovi.

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f/, § 420 písm. b/ a § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu z 29. 03. 2017, sp. zn. 20bo/38/2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Dovolateľ porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.) vidí predovšetkým v tom, že odvolací súd neakceptoval ospravedlnenie žalobcom zvoleného právneho zástupcu, pričom tento sa z neúčasti na pojednávaní riadne ospravedlnil z vážneho dôvodu. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v priebehu konania došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalobcu, pričom konkurzný správca sa o existencii predmetného súdneho konania dozvedel z predvolania na pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Správca pred pojednávaním nazrel do súdneho spisu a zadovážil si kópie niektorých dôkazov. Právny zástupca žalobcu po udelení plnej moci a prevzatí podkladov od žalobcu, nemal dostatok času na oboznámenie sa so zvyšnou časťou spisu prostredníctvom informačnej kancelárie súdu. Z uvedeného dôvodu (časová tieseň a značný obsah spisu) nebolo zo strany právneho zástupcu žalobcu možné zabezpečiť plnohodnotné zastupovanie žalobcu ani vo vlastnej rézii ani prostredníctvom iného advokáta.

11. Dovolateľ namieta aj neexistenciu procesnej spôsobilosti (§ 420 písm. b/ C. s. p.), lebo odvolací súd rozhodol vo veci žalobcu Mgr. Petra Podolského, so sídlom Nám, SNP 13, Bratislava, správcu úpadcu spoločnosti PRIATEĽSTVO, a. s., Gogoľova 18, Bratislava, avšak žalobcom v danom prípade mala byť spoločnosť PRIATEĽSTVO, a. s., Bratislava, Gogoľova 13, IČO: 31 322 794. Svoje tvrdenie

zdôvodňuje tým, že predmetné súdne konanie nie je incidenčným konaním, ale „bežné“ súdne konanie o zaplatenie peňažnej pohľadávky, v ktorom správca nie je sporovou stranou, ale iba konajúcou osobou sporovej strany. Sporovou stranou je spoločnosť PRIATELSTVO, a. s., za ktorú správca koná podobne ako štatutár, pričom koná v jej mene a na jej účet. Uvedený záver má vyplývať z ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. Nakoľko odvolací súd nesprávne identifikoval žalobcu, dovolateľ dospel k záveru, že uvedeným postupom nesprávne procesné postupoval (§ 420 písm. f/ C. s. p.), keď procesnú spôsobilosť priznal niekomu, kto ju pre dané konanie nemal (§ 420 písm. b/ C. s. p.), čím zároveň nesprávne právne posúdil a aplikoval ustanovenie § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri určení procesnej strany v obdobných sporoch (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

12. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či je napadnuté také rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému je podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prípustné.

14. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa ustanovenia § 420 písm. b/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu.

16. Žalobca namieta vadný postup odvolacieho súdu, ktorý rozhodol napriek ospravedlneniu neprítomnosti jeho zástupcu na pojednávaní z dôvodov kolízie pojednávania nedostatku času na oboznámenie sa s predmetom sporu.

17. K otázke kolízie dvoch súdnych pojednávania dopadu tejto kolízie na procesné práva účastníka konania sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 13. januára 1999, sp. zn. I. ÚS 68/1998, v ktorom uviedol, že kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka, v tom istom termíne, na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytýčeného pojednávania. Obsahom základného práva účastníka konania na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti a na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom nie je povinnosťou súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

18. V danom prípade dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. vychádzal z toho, že existencia dvoch súdnych pojednávanií môže byť dôvodom pre odročenie jedného z kolidujúcich pojednávanií. Advokát, ktorý zistí, že v dvoch súdnych konaniach dochádza v určitý deň ku kolízii nariadených súdnych pojednávanií, má vo všeobecnosti možnosť osobne sa zúčastniť na jednom z pojednávanií a v prípade druhého má možnosť dať sa zastúpiť iným advokátom. V rámci organizovania svojej činnosti musí advokát pri poskytovaní právnej služby informovať klienta, o prekážke zúčastniť sa pojednávania v jeho veci a navrhnúť spôsob riešenia tejto prekážky. Právny zástupca žalobcu do spisu založil plnomocenstvo z 27. marca 2017, v závere ktorého splnomocniteľ súhlasí, aby si za seba ustanovil zástupcu (iného advokáta). Zástupca žalobcu teda v prípade kolízie s ďalším pojednávaním mal možnosť dať sa zastúpiť iným advokátom. Navyše v čase, keď prijal splnomocnenie, t. j. 27. marca 2017, mal k dispozícii predvolanie na pojednávanie v ten istý deň na Okresnom súde Bratislava IV, zo 14. februára 2017, preto mal informovať klienta, o prekážke zúčastniť sa pojednávania v jeho veci a navrhnúť spôsob riešenia tejto prekážky spôsobom označeným vyššie. Ak tak nepostupoval, nemôže sa

úspešne domáhať porušenia práva na spravodlivý proces.

19. Písomným podaním z 28. marca 2017 doručeným súdu (ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania na odvolacom súde, konaného 29. marca 2017) tesne pred pojednávaním, právny zástupca požiadal odvolací súd o ospravedlnenie neúčasti a odročenie pojednávania aj z dôvodu nedostatku času na adekvátnu prípravu zastúpenia žalobcu. Predvolanie na pojednávanie vytýčené na 29. marca 2017 žalobca prevzal 14. marca 2017, teda s dostatočným predstihom. Žalobca neuviedol dôvod, čo mu bránilo zvoliť si zástupcu s dostatočným časovým predstihom, aby mal zvolený zástupca dostatok času pripraviť sa na pojednávanie, preto udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania nie je možné akceptovať ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Navyše uvedený dôvod odročenia pojednávania žalobca vedel už 27. marca 2017, kedy advokátovi udelil plnomocenstvo, pričom dôvod odročenia pojednávania oznámil odvolaciemu súdu tesne pred pojednávaním, čo nemožno považovať za včasné oznámenie, bez zbytočného odkladu. Dovolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že odvolací súd nebol povinný takýto dôvod akceptovať a jeho postup bol v súlade s procesnými predpismi.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobcom uvedené dôvody na odročenie pojednávania nariadeného na 29. marca 2017, neboli vážnymi dôvodmi na odročenie pojednávania a odvolací súd postupoval v súlade s ust. § 183 C. s. p., keď vec prejednal a rozhodol len v prítomnosti žalobcu a bez účasti jeho zástupcu. Uvedeným postupom nebolo žalobcovi znemožnené uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, žeby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Dovolateľ tiež namieta, že konanie odvolacieho súdu je zaťažené vadou v zmysle ust. § 420 písm. b/ C. s. p. Tvrdí, že odvolací súd nesprávne za účastníka konania na strane žalobcu označil Mgr. Petra Podolského, správcu úpadcu PRIATELSTVO, a. s., Gogoľova 18, Bratislava, IČO: 31 322 794. Správne podľa dovolateľa mala byť ako žalobca uvedená spoločnosť- úpadca. Uvedený záver vyvodil z ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. (ďalej len ZKR). K tomu dovolací súd uvádza, že súdne konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý patrí úpadcovi (§ 47 ods. 1 ZKR), čo nepochybne je aj peňažná pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca (§ 47 ods. 3, ods. 4 ZKR). Ak odvolací súd v priebehu konania pokračoval v konaní so správcom, tento postup je v súlade s ust. § 47 ZKR a dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 420 písm. b/ C. s. p. nie je prípustné.

22. Z dovolania vyplýva, že žalobca spochybňuje správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu aj tým, že pri riešení právnej otázky sa odklonil od ustálenej praxe dovolacieho súdu, a preto prípustnosť dovolania vyvodil aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Dovolací súd prv, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalobcu v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustným dovolacím dôvodom, resp., či dovolateľ vymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. Dovolací súd dospel k záveru, že z formulácie žalobcu obsiahnutej v dovolaní nie je možné posúdiť, pri riešení akej otázky sa odvolací odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a žalobca v dovolaní ani neoznačil rozhodnutia vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd v rozhodnutiach. Žalobca nevymedzil dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p., preto dovolanie z tohto dôvodu nie je prípustné.

23. So zreteľom na uvedené skutočnosti dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesné neprípustné odmietol.

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.